

Doodlopende weg

Thriller in vier bedrijven

door

LOEK ELICH

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DOODLOPENDE WEG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LOEK ELICH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARIT

BERT

GERRIT

JANNY

EERSTE BEDRIJF: dinsdagmiddag

TWEEDE BEDRIJF: dinsdagavond

DERDE BEDRIJF: woensdagmorgen

VIERDE BEDRIJF: een ogenblik later

DECOR:

Het decor is het middenvertrek van een schamel ingerichte bungalow. In de achterwand de buitendeur en een raam. In de rechterwand twee deuren. (die van het slaapkamertje en van het toilet) In de linkerwand de deur van het keukentje.

In het midden een tafel en drie eenvoudige keukenstoelen. In het linkergedeelte een divan en een hoge kast. Ergens staat een elektrische radiator. Aan de wanden goedkope prenten en een paar lampjes.

EERSTE BEDRIJF

Marit komt binnen, gevolgd door Bert. Zij is vrij opzichtig gekleed in een vlot broekpak. Ze draagt dunne katoenen handschoenen. Aan haar schouder bengelt een leren tas. Hij is gekleed in jeans. Als zij het gordijn heeft opengeschoven zet hij zijn weekendtas op de grond en bekijkt met een kritische blik het interieur.

MARIT: Dit is het.

BERT: Valt me tegen.

MARIT: Waarom.

BERT (*loopt naar links om het geheel vanuit een andere hoek te bekijken*): Het zou een bungalow zijn.

MARIT: Wat is dit dan...

BERT: Een rommelige keet.

MARIT: Rommelig?

BERT: Klein en vervallen.

MARIT: Precies wat we nodig hebben.

BERT (*gaat naar de open slaapkamerdeur*): Is die voor de logé?

MARIT: Ja. Die planken moet je laten zitten. Van buiten is niet te zien dat de ramen geblindeerd zijn.

BERT (*controleert de lichtscharnelaar*): Dat is niet genoeg om bij te lezen.

MARIT: Mag hij ook niet.

BERT: Waarom niet? (*sluit de deur en loert door het spionnetje*)

MARIT: Dat wil Henk niet.

BERT (*citeert*): In de grootste eenzaamheid wordt zelfs een nutteloze stem belangrijk. Een bloem op de puinhopen, een klaproos tussen al dat grauw... (*ziet Marit's verwonderde blik*) Heb ik eens gelezen. Is sindsdien in mijn kop blijven zitten.

MARIT: Van wie is het?

BERT: Weet ik niet meer. Ik heb zoveel gelezen, toen. Je kunt het zo gek niet opnoemen. Ik las alles. Het kortte de tijd en gaf me toegang tot een wereld die ik nog niet kende. (*loert weer door het spionnetje en herhaalt langzaam*) In de grootste eenzaamheid wordt zelfs een nutteloze stem belangrijk. Een bloem op de puinhopen, een klaproos tussen al dat grauw.

MARIT: Hoelang heb je gezeten?

BERT: Vijf jaar en zeven maanden.

MARIT: Zo.

BERT (*wrang lachje*): Erg lang ja. Eén ongelukkige uithaal tijdens een ordinaire ruzie met m'n vrouw.

MARIT: Dat was dan wel héél ongelukkig.

BERT: Ik duwde haar alleen maar van me af.
MARIT: Zo zie je maar.
BERT: Met haar hoofd op een stenen drempel.
MARIT: Heb je kinderen?
BERT: Een dochter. (*zucht*) Die is nu achttien, maar vraag me niet hoe ze er uitziet.
MARIT: Waarom. Zie je haar niet meer?
BERT: Nee.
MARIT: Heb je een foto?
BERT: Een foto....
MARIT: Lang geleden dat je haar zag?
BERT: Te lang... (*diepe zucht*) Sinds het gebeurd is. Ze was net twaalf geworden.
MARIT: Waar is ze?
BERT: Bij haar oma... de moeder van eh... haar.
MARIT: Heb je helemaal geen contact meer?
BERT: Wil ze niet. Ze wil niets meer met me te maken hebben. Heeft me ook nooit opgezocht. Stuurde me zelfs geen kaartje. (*hij slaakt een diepe zucht, gaat naar het raam en kijkt naar buiten. We horen het gemanooeuvreer van een parkerende auto*) Die heeft geen routine. Ken je hem?
MARIT: Ik weet alleen dat hij Gerrit heet en uit Gouda komt. Heeft net een jaar gezeten.
BERT: Ik weet 't. Wegens zware mishandeling, zei hij. Is dat waar?
MARIT: Ruzie op een kermis, ergens in Brabant. Hij is gevaarlijk als hij gedronken heeft.
BERT: Prettig vooruitzicht.
MARIT: Alleen als hij gedronken heeft. Hier wordt geen druppel gedronken.
BERT: Een oversekste klootzak. Zat onderweg aan een stuk door moppen te tappen.
MARIT: Toch moet hij goed zijn.
BERT: Maar ik zit ermee.
MARIT: 't Zal wel meevallen.
BERT: Lijkt me ook niet erg snugger.
MARIT: Hij is in elk geval betrouwbaar. Heb je hem gezegd hoe jij heet?
BERT: Alleen m'n voornaam.
MARIT: Bert... Heet je echt zo?
BERT: Wat maakt het uit. Als ze Bert roepen kijk ik om. (*draait zich met zijn rug naar het raam*) Wat moet hij de hele dag doen?
MARIT: Over wie heb je het?
BERT: Onze logé.

MARIT: Wachten. Tot we de poet hebben..

BERT: Ik zag geen radio.

MARIT: Is er ook niet. Geen radio en geen televisie.

BERT (*kijkt om zich heen*): En voor ons?

MARIT: Ook niet. 't Is te gehorig. Voor het nieuws zal je naar de wagen moeten. Hij mag niet weten wat ze over hem zeggen. Trouwens, het is beter dat jullie ook niets tegen hem zeggen. Alleen het hoognodige is meer dan genoeg.

BERT: Wie is het eigenlijk?

MARIT: Zal je wel zien.

BERT: Een bankdirecteur?

MARIT: Niet zo nieuwsgierig.

BERT: Kom nou.

MARIT: Dat hoeven jullie niet te weten zegt Henk. Je merkt het wel als het zover is.

BERT: Vertrouwt hij me niet? (*gaat naar de tweede deur*)

MARIT: Dat heeft niets met vertrouwen te maken. Dat is het toilet.

BERT (*duwt de deur open en trekt een vies gezicht*): Gadverdamme... wat een berenlucht.

MARIT: Alles is gisteren en eergisteren grondig schoongemaakt en ontsmet.

BERT: Kan best zijn, toch stinkt het.

MARIT: Je zult het ermee moeten doen.

BERT: Wordt dit hier nog gebruikt?

MARIT: 's Zomers door vakantiegangers. En in de herfst zitten er soms jagers in, is me verteld.

BERT: Is het dan wel safe?

MARIT: De weg loopt dood. Het paadje hier achter gaat dwars door het bos naar een boerderij, aan de provinciale weg. Die boer is de eigenaar van dit. Via hem hebben we ook elektriciteit en water.

BERT: Hoe ver is 't naar die boerderij?

MARIT: Zo'n tweehonderdvijftig meter. Deze plek is ideaal.

BERT (*citeert*): Al wat van zelve wast, behoeft men niet te zaaien. (*haalt een vinger over de bovenkant van de kast*) Het is inderdaad schoongemaakt. Heb jij dat gedaan?

MARIT: Ja.

BERT: Weet die boer wat wij doen?

MARIT: Nee. Maar van hem hebben we geen centje last. Die komt niet kijken. Zolang hij de huur vooraf betaald krijgt bemoeit hij zich nergens mee.

BERT (*citeert*): Waar het geld spreekt, zwijgt iedere tong. (*we horen nog steeds het gemanoeuvreer van een parkerende auto*)

MARIT: Praat jij altijd zo?

BERT: Hoe.

MARIT: Ja - hoe zal ik zeggen - zo gewichtig. En dan met zo'n stalen smoel. Je lijkt net een dominee.

BERT (*haalt zijn schouders op*): Waarom mag ik niet weten wie de logé is?

MARIT: Heb ik je toch gezegd. Henk wil 't niet.

BERT: Het is een man hè?

MARIT: Heb je mij niet horen zeggen.

BERT: Je zei dat "hij" het nieuws niet mag horen.

MARIT: Ik weet het zelf niet eens.

BERT: Niet?

MARIT: Henk wil niet dat we meer weten dan nodig is. Mocht er dan iets fout gaan, dan hoeft hij de zaak alleen maar even te onderbreken om na een tijdje de draad weer op te kunnen pakken.

BERT: Werk jij allang voor hem?

MARIT: Dit is de derde keer.

BERT: Dan ken jij hem dus..

MARIT: Zou ik wel denken. Ik ben in de vaste ploeg opgenomen. Hij mag me wel, zei hij. Hij vertrouwt me.

BERT: Dus heb je promotie gemaakt.

MARIT: Zo zou je dat kunnen noemen. Heb jij zo'n klusje als dit al eens eerder gedaan?

BERT: Ik? Nee... Ik heb gevaren, als kok.

MARIT: Ah.... vandaar. Door wie ben je gevraagd om mee te doen?

BERT: Iemand die ik niet ken. Hij gaf me twintig rooien voorschot. De rest krijg ik na afloop van de baas, zei hij.

MARIT: Dat moet Frits geweest zijn. Henk zal je dan wel een tijdje op het oog gehad hebben. Hij wil eerst alles van de mensen weten voor ze mee mogen doen.

BERT (*gaat naar de deur links*): Wat is hij voor iemand... Oud?

MARIT: Midden veertiger. Knappe vent, mijn type. Alleen...

BERT: Alleen wat.

MARIT: Hij is keihard en neemt geen risico.

BERT: Keihard?

MARIT: Wie zich niet aan de regels houdt krijgt een hoop gedonder. Hij kent van iedereen de zwakke plekken.

BERT: Is dat een waarschuwing?

MARIT: 't Is altijd goed om te weten waar je aan toe bent. Hoeveel krijg jij na afloop?

BERT: Gaat je geen bliksem aan.

MARIT (*lachend*): Je begint het te leren.

BERT (*duwt de deur open en kijkt naar binnen*): Kijk nou, de kombuis...

MARIT: Kan je weer een beetje routine opdoen.

BERT: Op één gaspitje?

MARIT: Daar weet een beetje kok toch zeker wel raad op.

BERT: We zullen zien. Is er geen douche?

MARIT: Jullie zullen je moeten behelpen met dat gootsteentje.

BERT: En geen geiser, nou nou. (*we horen het portier van een auto dichtslaan*)

MARIT: Je zult moeten roeien met de riemen die je hebt.

BERT: Hoelang gaat 't duren?

MARIT: Tot we de poet hebben.

BERT: Dat kan wel een maand zijn. Of nog langer.

MARIT: Nou, dan zal je gewoon een maand moeten wachten, of nog langer. Die koelkast is gevuld. Voorlopig is er genoeg. Ik kom om de paar dagen nieuwe voorraad brengen.

GERRIT (*op via de voordeur. Hij is ook in jeans gekleed*): Godverdomme, ik denk dat de versnellingsbak naar de klote is. (*zet zijn weekendtas naast die van Bert en neemt het interieur misprijzend in zich op*) Is dat alles?

MARIT: Had je een andere moeten nemen.

GERRIT: Wat andere?

MARIT: Wagen.

GERRIT: O, dat kreng. Zag er van buite best uit. Ik ken toch niet ruike wat onder de kap zit. Of wel soms.

MARIT: Staat hij uit het zicht?

GERRIT: Vanaf de weg niet te zien. 't Pokkeding schoot steeds uit z'n achteruit. As ik 't gewete had, had ik die BMW die ernaast stond genome. Maar jij zei dat 't per se een kleine moest zijn.

MARIT: Die past beter tussen de bomen.

GERRIT: Maar 't geeft wel geëtter, zo'n pokkewage.

BERT: Voorlopig kan je in deze riantte bungalow tot rust komen. (*wijst naar slaapkamer*) Die is voor de logé.

GERRIT: Armoedige kolerezooi. (*gaat erheen en werpt een blik naar binnen*) Waar slape wij?

MARIT (*wijst naar de divan*): Daar.

GERRIT: Met hem? Kom nou, ik ben toch zeker niet helemaal een haartje besodemierterd. Jazeker, ik zal daar met een kerel in 't zelfde nest gaan legge. Waar zie je me voor an?

MARIT: Niet samen. Jullie moeten elkaar aflossen. Henk wil dat de logé dag en nacht elk half uur gecontroleerd wordt. Maar zolang hij er nog niet is kan een van jullie dat bed wel gebruiken.

GERRIT: Wanneer komt ie?

MARIT: Als ze hem hebben. Kan hooguit nog twee dagen duren. Als het mee zit misschien vanavond nog.

BERT: Hoe eerder hoe liever. Des te eerder zijn we hier weer weg. Krijgen we vooraf bericht?

MARIT (*pakt een portable telefoon uit de kast*): Die mag je nooit voor uitgaande gesprekken gebruiken omdat je onder alle omstandigheden onmiddellijk bereikbaar moet zijn.

BERT: Belt Henk zelf?

MARIT: Zou kunnen. Als er gebeld wordt neem je gewoon op, maar je zegt niets. Geen woord. De ander zegt dan eerst alleen maar "regen". Dan zeg je nóg niets, totdat de ander na drie tellen "regenbui" zegt. Dan antwoord je door "Kerstmis" te zeggen en weet je van elkaar dat het goed zit. Als er ook maar iets aan de hand is waardoor je niet vrijuit kunt praten, zeg je maar wat anders, geeft niet wat.

BERT: En dan?

MARIT: Dan bellen ze na een kwartier nog eens.

GERRIT: Waarom zo ingewikkeld?

MARIT (*geërgerd*): Doe nu maar precies zoals Henk het wil.

GERRIT: Dus eerst zegge ze "rege" dan moet ik effe wachte. Dan zegge ze "regebui" en dan zeg ik "Kerstmis". Weer wat geleerd. Waar staat de TV eigenlijk.

MARIT: Die is er niet. Géén TV en ook geen radio. Als je vermoedt dat er buiten iemand in de buurt is, zorg je dat de logé geen kik kan geven.

BERT: Hoe?

MARIT: Druk maar een handdoek tegen z'n mond en blijf dan net zolang bij hem als nodig is. En denk erom dat je niemand, wie dan ook, binnen laat. Is dat begrepen?

BERT: Wie zou hier op visite willen komen.

GERRIT: Géén TV? Wat moet ik dan hele dage doen? Met me pik spele?

MARIT: Je moet doen waar je voor ingehuurd bent.

GERRIT: 't Is godverdomme fraai. Geen Studio Sport, geen lekkere naakte meide-shows. En ook geen radio zei je? Tjehesus, wat is dat voor een flauwekul?

MARIT (*neemt een pistool uit de kast*): Die ligt hier op de bovenste plank, en daar blijft hij voorlopig liggen. Je gebruikt hem alleen als je echt in moeilijkheden zit. En pas op, hij is geladen. (*ze legt het wapen weer terug en pakt twee stel handboeien*) Maak hem steeds met één pols aan het ledikant vast. En als hij naar de W.C. wil, dan maak je hem eerst aan jouw pols vast en ga je met hem mee. De sleuteltjes liggen ernaast.

BERT: Moeten we met hem mee naar het toilet? Meen je dat?

GERRIT (*luid lachend*): Zeker om ze reet af te vege.

MARIT: Wees nu even serieus. Het kan niet anders. Denk maar aan het geld dat je ervoor krijgt. En laat hem nooit je gezicht zien. (*ze pakt twee maskers uit de kast*) Die doe je voor, als je naar hem toegaat.

GERRIT: Je zei nou wel dat we an dat geld moete denke, maar wat gebeurt er nou as ze 't verdomme om voor 'm over de brug te komme?

MARIT: Ze zullen veel en snel voor hem betalen.

GERRIT: Dat heeft Henk je natuurlijk wijs gemaakt. Maar er kan toch iets onverwachts gebeure. Ja toch.

MARIT: Lijkt me uitgesloten.

BERT: Maar als dat nu wél het geval is. Wat doen we dan met de logé?

MARIT (*neemt het pistool weer uit de kast*): Dan gebruik je die.

GERRIT: Moete we 'm dan omlegge?

MARIT: Daar zal dan niet veel anders opzitten.

BERT (*verschrikt*): Moeten wij dat doen?

MARIT: Wie anders? Lijkt me redelijk, als tegenprestatie voor het voorschot. Het enige wat dan daarna nog moet gebeuren is zijn lijk in het bos begraven. Daar vinden ze hem nooit meer. (*Bert slaakt een diepe zucht, gaat naar het raam en kijkt hoofdschuddend naar buiten*) Maar zover komt het niet. Henk weet wat hij doet.

BERT (*smalend*): Die kerel vroeg me of ik een tijdje op iemand wilde passen. Het zou een fluitje van een cent zijn. Een makkie, zei hij. Hij vergeleek het met een klusje als baby-sit.

MARIT: Is het ook. Dat doen we alleen in het uiterste geval. Maar zover zal Henk het echt niet laten komen. Vertrouw daar maar op. Die neemt geen onnodige risico's.

BERT (*citeert op grimmige toon*): "Betrouwbaarheid kan er ook in bestaan, dat iemand regelmatig faalt."

MARIT: Wou je beweren dat hij op zijn achterhoofd gevallen is?

BERT: Dat is de politie ook niet.

MARIT: Godallemachtig, je gaat je toch, hoop ik, niet aanstellen. (*ze keert de weekend-tassen op de tafel om. Het ondergoed, de sokken en de overhemden controleert ze snel op eventuele merktekens en gooit ze weer terug in de tassen. Een aantal dingen blijft op de tafel liggen, zoals toilet spullen, zakagenda's, zakmessen, sleutelbossen en dergelijke. Verder twee sloffen sigaretten en een fles whisky uit de tas van Gerrit, en een paar boeken en pakjes kauwgom uit de tas van Bert*)

GERRIT: Wat gaan we nou krijge?

MARIT (*ze schuift de whisky en de agenda's opzij*): Er wordt niet gedronken. (*wijst naar de rest*) Zeg maar wat je hier wilt houden. De rest bewaar ik voor jullie.

BERT (*gaat naar de tafel*): Waar is dat goed voor?

MARIT: Houd nu maar op met dat gelul en doe wat ik zeg. Jullie dragen de kleren die je gekregen hebt. Prima. Hebben jullie ook het ondergoed aangetrokken? (*beide mannen knikken zwijgend*) In de kast ligt nog meer ondergoed, sokken en hemden. Daar kan je voorlopig wel mee vooruit. Ik kom het wasgoed om de paar dagen ophalen.

BERT: Ik weet nog steeds niet waarom dat op zo'n lullige manier moet.

MARIT (*geërgerd*): Begin jij nu ook al?

BERT: Flauwekul. Lijkt wel een kostschool.

MARIT: Henk heeft z'n lesje in de loop van de tijd wel geleerd. Hij weet precies wat er allemaal fout kan gaan. (*als eerste schuift Gerrit de sigaretten naar zich toe, daarna een scheerétui, een zakboekje, een sleutelbos en wat ander klein spul. Daarna doet Bert hetzelfde met zijn spullen. Marit pakt de sigaretten op en ruikt eraan. Dan opent ze de scheerétuis en controleert de inhoud*) We weten wel dat jullie geen rotzooi gebruiken, maar een enkel steekproefje kan geen kwaad. Toch? Safety first. (*ze doet de whisky, de sleutelbos en de zakboekjes in haar schoudertas*) We strooien niet met onze namen, adressen en telefoonnummers. Zo, dan wil ik ook nog je portefeuille en portemonnaie hebben.

GERRIT: Ben je nou helemaal een haartje besodemieterd. Wat gaan we nou krijgen? Zeg jij maar tege je gekke Henkie dat ie de pot op ken.

MARIT: Luister nu eens even goed naar mij jongens. Stel dát er iets gebeurt waardoor je hem meteen moet smeren. Dan kan je gewoon de boel de boel laten en hoef je niet bang te zijn dat ze iets vinden waardoor ze je later toch nog kunnen pakken. Waarom dacht je dat Henk de kleren gegeven heeft? Hij heeft je zelfs, zonder dat je het wist, laten controleren op eventuele tatoeages of andere opvallende kenmerken.

GERRIT: Waar is dat goed voor?

MARIT: Omdat de logé je daar later aan zou kunnen herkennen. Hé, voel je?

BERT: Hoe is dat gecontroleerd?

MARIT: Vraag dat maar aan Henk. Die krijgt altijd alles voor elkaar. (*de mannen leggen zwijgend hun portefeuille en portemonnaie op de tafel, waarna zij ze in haar schoudertas doet*) Zal ik goed voor je bewaren. Kan ik in je wagen?

GERRIT: Waarom? Wil je ruile?

MARIT: Even kijken of er niets bijzonders in ligt. Is de koffer open?

GERRIT: De sleutels zitten erin. Kijk meteen effe naar de versnellingsbak. (*Marit gaat naar buiten en de mannen kijken haar na door het raam*)

Wat een wijf. Wat denk jij. Dat zit toch wel goed?

BERT: Heb je je voorschot gekregen?

GERRIT: Dat legt veilig bij mijn thuis.

BERT: Nou, wat kan je dan nog gebeuren.

GERRIT: Ik zou 'r best een veeg wille geven. Jij?

BERT: Man, schei uit.

GERRIT: Ik dacht eerst dat jij uit Deventer kwam.

BERT: Waarom?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto